

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A Brassói Magyar Kaszinónak, az E. M. K. E. brassómegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Bémmentem levelek el nem fogadtak.

Előfizetési árak:

Helyben hálós hirtelen, vagy
előre postai küldvé:
Egész évre ... 7 ft — kr
Félévre ... 3 1/2 —
Negyedévre ... 1 1/2 —
Külföldre egész évre 20 frank.

Egyes más írást 5 kr. a kapható
a kaphatókban a Gross György
kaphatókban.

Hirtelrekeztetve a kaphatókban.

Hirtelrekeztetve:

4 hasznos éremmel vagy
annak helyébe 5 kr. Nagyobb és
kisebb hirtelrekeztetve
Minden egyes hirtelrekeztetve
kapható 50 kr.
bellejébe hirtelrekeztetve
Külföldi hirtelrekeztetve 10 kr.
Hirtelrekeztetve a kaphatókban
előre hirtelrekeztetve.

Megjelenik hetenként háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Közvetítői iroda.

Brassó, Kapp-utca 24. szám alatt.

hová a lap szállást illető közlemények intézendők.

Feliratok szerkesztője.

Dr. ZAKARIÁS S. JÁNOS.

Készítők és szerkesztők.

Levélküldő:

A Kázmérvételek iránti és a kázmérvételek iránti, Kolozsvár.

Kázmérvételek iránti és a kázmérvételek iránti, Kolozsvár.

A hétélfalusi kivándorlása.

Valahányszor hírt veszünk a hétélfalusi járásból egy újabb kivándorlást észlő, mindig újabb és újabb impulzus nyertünk arra, hogy a nép érdekében fellépjünk és felhívjuk, sarkalljuk az illetékes tiszteket arra, hogy tegyenek m. a. valami a fenforogó bajok megsejtésére, a kivándorlás megakadályozására.

Ki állíthatja azt, hogy a Hétfalú népe túltöltött, s mert megtelt a kas, azért bocsát ki rajukat?

Ha így volna is, akkor sem szabadna térdelni nézni azt, hogy Romániába vándoroljon ki a Hétfalú népe, s ott elveszzen rák névre örökre. Akkor is gondoskodni kellene arról, hogy a derék, szorgalmas nép flősége, hazánk más kevésbé népek telepítésére is az ott létező új hazát, s megmaradjon magyarnak.

Hisz volt idő, mikor egész Magyarország megmozdult, hogy a Bukovinába ki telepített csángók visszatérítése, s az országos mozgalomnak volt is sikere. S most ne lehetne megakadályozni azt, hogy a kik itthon vannak, csak elmennek, kivándorolni kénytelenek ne legyenek?

Mert hán ámitás az, hogy a kik ki mennek, csak munkára mennek ki, s vagyon szerzere, elég multa visszatérnek.

Lapunknak és a csángóknak egyik lelkes barátja e lap hasábjain kimutatta, hogy a mi általánban Brassó vármegyében a lakosság az utolsó évtizedben 2840 lélekkel növekedett, addig a hétélfalusi köz-

ségek különben igen szapora s a korábbi évtizedekben rohamosan növekedő lakosságának létszáma 991 lélekkel apadt az utolsó évtized alatt; vagyis tekintetbe véve a természetes népráspótlást, Romániába az utolsó évtized alatt legalább 2000 ember vándorolt ki Hétfaluból.

Ezek azok, a kiket végképen elvesztettünk.

De veszélyes a kivándorlás a hétélfalusi magyarságra nére is.

A hétélfalusi járás lakosságának majdnem 40 százaléka román; s a tapasztalat tanítja, hogy a csángó hamarabb megtanulja a román nyelvet, mint a román a magyarét. S ha ez a csángó aztán még bevándorol Romániába, ott évtizedek át: mikor visszatér, szó ő maga is, de gyermekei minden bizonynyal eledeltek édes anyanyelvüket.

Azok is legnagyobb szedést élveznek tehát rák névre magyar nemzeti szempontból, a kik vissza is térnek közénk.

A Romániába való sürü bevándorlás s a mi csángóknak gyakori ott-törzskódása adja meg a hétélfalusi előadások tárgyát, hirtelen erejének az alapot. — Ez a kivándorlás táplálja és erősíti viszont a hétélfalusi román népemben a dühöngő szellemet, mely népelem a Romániából való sürü értekezés s még inkább a gyakori ott-törzskódás és az ottbéli önként előálló sokszoros család, rokonsági összeköttetés folytán együtt érez a románaiakkal, s legalábbakkal „anyag” a dühöngő román igazságok számára.

Ha megállítjuk — nem kénszerűen rendszabályozzuk, hanem úgy, hogy a

megelőzés eszközeit nyújtjuk nekik itt a hazában — a hétélfalusi kivándorlást, ezzel nemcsak megemjünk önmagunknak csángó testvéreinket, hanem szorozabban felfegyünk román testvéreinket is a hazához, s ez által megsejtíthatjuk lelkeket a dühöngő román torokrések rákéngetéit.

A legmagasabb állami, magyar nemzeti érdek parancsola tehát azt, hogy végre-válgassa alkalmas preventív eszközök alkalmazásával vessünk gátat a hétélfalusi kivándorlásnak.

Ha egy tekintetért vetünk Magyarország ligyisztaiki tépképre, láthatjuk, hogy Erdélyrészt deli vidékén a hétélfalusi járás az egyetlen magyar pont, mely folytatása a déleleti csángó határvidékek, ettől nyugatra a deli határon Fogaras és Nagy-Szeben majdnem tisztán román határa követeitük át s sarkpontot tehát feladai nem szabad, megsejtési kötelesség.

A mi Belkicsi Guszár a székesföldi katonai-ikola érdekében itt levetelt a Székelyföld katonai jelentőségéről ir, az deli a hétélfalusi járásról ir, az deli a keleti s déleleti határon a székesföld, az folytatódja a délen egy kis darabon a csángó nép.

E népfaj erőteljes tehát hadügyi szempontból is eminus állami érdek.

És mit tesz az állam csángóknak érdekében?

Semmit!

Szó sincs arról, hogy különös gondozásban részesítsen s a különleges helyzetben ott megillető támogatásban részesítsen.

Nem tesz pedig, mert nincs ki figyel-

mét e népre felhívja, nincs, ki szavát e nép érdekében fölemelve.

Megítjuk már egyszer, hogy maguk a hétélfalusi csak igyekeznek magukon segíteni. Először olyan pont nekik kellene mozogni, bajukat felidni, megjelölni a módokat, hogy miként, hogyan lehetne azokat orrosolni.

Azoknak, a kik a nép között élnek, a nép vezetőknek, az előjárásoknak, a nép szellemi oktatásnak, lelkesedések és tanítókának kellene szavukat fölemelnie a nép érdekében, megjelölni, felidni a kivándorlás okait s javaslatot tenni, tanácsot adni, hogy mi módon lehetne és kellene e bajon segíteni.

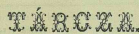
Lapunk már megvezében szóval fel a hétélfalusi érdekében, s felszólításnak meg csak visszatérjen sem tallak.

Oly kovássá tördök talál. Hétfalú járásnak a nép érdekében? Vagy nagyon jónak, virágzóknak, egészségesnek tartja a nép helyzetét, s a Romániába való kivándorlást csak képtelenségnek tekinti, melyet a nép privát passzióbbá tesz.

Vagy talán általánosan belenyugoskodik s a bajt látszólyan, de kishitűséggel nem mer felidni, nem mer tenni a nép érdekében, azért nyugtatva meg magát, hogy: „ugy is hűdán”.

Azt hisszük, az utóbbi az igazsága a nagy szedelemben, s ép azért bizunk a jövőben!

Körö szóval fordulunk a hétélfalusi járás magyar intelligenciájához: csángóknak meg, ha nem volt igazunk e sorokban. Ha igazunk volt, egyeztetők ki a mi adatainkat: közöljük velük az egyes ki-

Lilium-hullásról...

Lilium-hullásról, farszál álmadozom,
Feltűnik lelkemben a multak emléke...
Továbbra selemem... egy árva leánykák
Könyörgök nék szeme, szép halovány kép...
Lilium-hullásról, farszál álmadozom...

... Átjárta bálintag egy sárlomb felét,
S a jókora társát, hogy miért, miért nem,
Nem tudom elfojtani báló könyömeim...!

Srok, mint a gyermek, ki bálja a mezt
Sok tündérműt imán patak köcsök s csó,
S fogok hűdében meg sejelem timád
Ősi napugyáról... Lilium-hullásról!

L. J.

Erdő szépe.

— Itt: Keskeméti —

Penyes szikláhezek tévében, hol a
csornyók imán patak köcsök s csó,
csorgó gümök kristályríkokkal
Erdő a méltó, hol a természet ma
gazatos csendjét mi sem halogatója, a csak
a nap bizonyos óráiban senki csillapítási
jó a virg: egy-egy baszom őzike, s a hol

a két bujdosít jársák a nap aranygyöngyén,
azt az örök sárlóba deli egy kis him, erdő-
völki lak.

Tölcserelak valgyakban a vidék, hol a
nagy ég mosolyból arany felhőfátyalokból
csak keeknyé hűdarák felétek.

A patak rejteketben itt szelneket a sy-
résnek, a hablátyok, s ezekben göpöcsölő da-
náját jelöl meg a habok s virsák magunkla
la völgybe, vizet tovább-utalva s lekölti
a faradt úszó fűtőket, csalogatják kedves
plébánere.

A kis lisa fűtővel kecsényéről követ-
keztetve báló, hogy látsz látsz, ott-
bann van erdő, báló van eld.

Ott bann deli a magas, élesterős fiatal em-
ber, egyszerű fűtője fűtőjén, — melynek
egyik karja vadászgerjesztő akasztója, a más-
sikról tarisznya csáng alá — homi tot
lakat köcsök szőrezen robban egyrés mellé.
Kutyája a kandeló kandelóan telepedett le,
fől szemével alszik csendben, a másikkal meg
pál, figyel a báló's gazdájára. Fajlakas-
legyész lesz az.

Sokát járt két a deli fiatal ember s ha
nagyán jártok ligyén járta után azokét
a tollakét, mely végre meg fűtődöttél a
gyesz vadász-érességjével kijáratása a
hajnali nándor egy fűtődöttél s a míg végre
fől ezüztől lövéssel hálósba hullott a bérzi
reggel első bíró a.

Nem a radas szerszám s nem is
egyszerű ligyartók szerszám volt az, a mi a
falat embert a sarkolój elölre emelte, a ma-
fadság, mondhatnám, éke köcsök-társa bírt
ola, talán csak embert nem látott bérzek arma.
Nem! Híszon elég alkalm nyit napokotk a
vadászatra, s így ligyartókissáiban sem lehetett
alkalm.

Más, sokkal egyéb, valami nemesebb
fűtő — moztomom sem lehetett talán — a
szerszám a s idetűnként szel megjelölési
vagy kielégítő köztette őt e szép tolm
madár megjelölése.

Most erdők magyarában „Erdő szépe-
nek”, az ő aranyos kis Piroshájkát készit
csodaszere legyett.

Erdő Báló — így hírták őt — szel-
tolt báló, fűtődött, fűtődött, árva maradt
szegény deli nép Egeden. Még csak tárcsi
rokkni közt sem deli már egyé, s így
bizonyára az önálló szerszámok arányára
kelt volna bíró, ha ennyi társának jó-
hatalmasabb privát ökl adásával, megjelöl-
teltet nem munkálkó nem bálótlak a ma-
gyará s bálótlakak közt.

Mint az edd minden után, egy Erdő
Báló pályán is fölkantak azok a tolvák,
melyek szerszám legnyugyóly álomvágya
molett tárcsi s kenzetese bálók, fűtődöttél
tűtőpók érdőknyelők névtelők. — Az árva
lehetnek érdőknyelők igazán! S hogy érdők-
nyelők bírtakok juttat, kifűtődött, így lelének

egygyűjtő elvessé, felidta a tért a kű-
dők sorokból.

Konoknak nem volt még erdő, bálók az
erdőbenek. Páló-Magyarország egyik leg-
szegény pagonyja került, s így a Gárdes,
mint tárcsi igen megkedvelte, ugyanígy,
hogy sok-sok ligy báló a fűtődöttél hi-
vatalban sem s bérköpöcsölési nagy szel-
gálat lett hivatali fűtődöttél. — Bálók itt
szel bálók, erdőbenek szorgalommal dol-
goztak, s hogy mindannyiuk látsz s dreszt
csóztak s tövével, bálók, ott annak a szerszám-
köcsökét, melynek pája nére mért az
égem sem volt.

Piroks szerszám fűtő árt a dal, mit
munkálkodás tudogatott:

„Síp kők szerszám tanácsnyomom,
Te vagy az ő földi menyegyzőgüm!”

Erdő Báló dalolásaiban sem hallotta még
senki, s hogy végre az ő ajkáról is eleb-
ben a más, szel bálók nem fűtődöttél-
tek tal, hogy Piroks vándorok, köcsök-
s bálószegényebb lett.

„Erdő szépe” Piroks volt, a fűtődöttél
egyál szel s kedves gyermeke.

Eldők az ő édes anyja s így az erdők
járta maradt, anyjának párlán jó szel
örököse ő, a valóságos nemtől egy az erdők-
nyelők szerszámok. Atja névtelők ki-ki

vándorlás eseteit, jelöljük meg az okot, melyek a vándorlókat arra bírják, hogy hirtelen elhagyják.

Mondják meg, közöljük el, hogy és mi módon gátolták meg a vándorlást.

Nem engedjük, hogy a kérdés a napirendről lejusson!

A lapunkban felvetett eszmére, a szövő hálóra fejlesztésre nézve is tegyük meg észrevételeinket!

Lapunk kétségessé áll rendelkezésre. Ne feleljük, hogy hírfatos kötelesség küzdeni, tenni; és a magyar nemzeti szempontból is kiválóan fontos ügyet fáradozni még akkor is, ha sikerre kevés a kilátás.

Pedig van! Mert siker már az is, ha az illetékes (nyezők) figyelmet az ügyre feleltet, — siker az is, ha a csúszó nép lelkeiben felébredszük a hazafias öntudatot, hogy mielőtt a hazát elhagyná, még egyszer nézzen körül, hogy van a határon és hallja meg hívó szavunkat.

De szólnunk hozzá és tegyünk érte!

Dr. —

Róman dolgok.

A „Gazeta” dühöngését. „A fanatista magyar országot tisztogatja a mil utókat tömörítve. Nem elégnek meg, hogy két név szerint kizsákmányolják és legrazakolják minden (?) uraknak bele, hanem nagy kegyetlenséggel (?) szűjjék fel jelemben nemzeti büszkeségüket, méltóságukat.

És azon szomorú tevékenységnek köreiben, minden fanatista egy isten, minden magyar, mindenki háttartalan szabadságát őrözi, hibátlanul, ahogy egy-két kutyát, két kőzetet felett uralkodik. A „Gazeta” parafanatikája? Történetek hirtelen új orjángépe a „Gazeta”, a mi egy vakbűvő dervisen is tulszik. Mi történetek? Hiszen ez a „Gazeta” A közérthetőségért gyűlés szavazott többséggel a kormány programjához csatlakozott a polgári anyanyelvűek és polgári bíróság tárgyban. E miatt ment az esz a „Gazeta” esz-é, az esz-écskéknek.

Hát lehet-e arról a magyarság, ha Fugars megye szabadelvű román, többsége dacára, mint a „Gazeta”? Most már nem mondhatjuk, hogy ez a románok többségének közönséges Fugarsamegyében. Hiszen, hogy a románok is kilátnak fölé em, so cadé, de ez már minél is tőle van érdekel, hogy örö-

járt és szegény népek, a valánykorú költők körülr szörnyesen a becsületnek meg közt, mind anyanyelvéről azt rajta a földön, gerlemdárak, költ, bugott, zokogott. Elmondta neki a nép, a mit ő csak anyja helyett eljött szavából sejtette, hogy mily szép volt az édes anyja, mily jó volt a kedves anyja. — Nem akadt csak egy, a leveles anyja Jót nem tett. Egy nagy gyarmatosító, a mit a magyarok becsületéért, egy gyámszó, a harmadiknak a törökzárta hát törtétele meg, a ki tudná el-azamálni mind a feledhetetlen sok érdemét!

Anya jaldalmak búkes elviseleddől ymoltette az ócsa gyermek bösöcséit, a-azt esztőlveszében pedig szíve, jó ki szíve volt a csók. — Színész éreztetnie, kivetit, az okorok gondolatokból, értelmével szíve világa megbeszélte, mint könnyen érthető, e megbeszélésből, mint szíves lett a győzelem.

As édes anyját elvezette, anyja földközé szedte nékedző kedves gyermek a bimbóbb felület, néz rósa lett, virág lett és az erdei virágok által a valóban igaz, hogy „a virágok meg” hán nem lehet!”

És, az anyját a földközé házára sokan fordultak meg, a így Piroksának halma volt a föld virág bonyolult, a tárolt virágok képviselőit is megismerkedett. Voltak től napok, mikorra földközé hal csak egy homöszög az uti vendégekől; ezigény, mu-

matok lehetnek ki a folt, hogy a Fugars városi mérték románjág nyugt mutatott a reaktívus gáztartaknak. A fugarsvárosi román értelmiség többsége ellen.

Hazai iparunk érdekében.

(Folyt. és vége.)

A philippinai káliditón egy gyárosnak által káliditón ezeket az ottani mezőgazdasági fejlődés előmozdítására határozott befolyásnak, és inkább, mert csak elégséges ólések és az ottani talányainak leginkább megelégetés kéri, a gazdasági gépek (főleg jó kő, rostak stb.) használhatósága iránt mindinkább érdeklődő bolgar földművelők igényének minden tekintetben megfeleltetésére.

Egy külföldi cég nagy erőteljeséket hozt már is, hogy Bulgáriát hosszabb határidőre csak hitel engedélyezés mellett, akáival elválasztva a szendfőgyes győztesainak rőssök lenniük a minden ingyekzetek által fordítandók, hogy ott kezdetben kisebb később a szükséges képest nagyobb gazdasági gépek és eszközök birtoklétel piactól szerezenek. A tör megváltja a, ha a gyárosoknak meg van az ereik arra, hogy ezen, közéljében nagy fogvatartási káliditón káliditón, ha márakkal káliditón mellett versenyképes árukat tudnak és akarnak szállítani a és egy kis fáradságot nem sajnálják, a akár káliditón, egy, értelmes utazik által, akár a kereskedelmi muzeum képviselői útján azt megkapnak biztosítóját.

A bolgar kormány egyik törekvése, hogy az országot megjelölt vastag hálózattal lássa el, forgalmának fejlődését és káliditón nagy terjedelmű a vállalkozások káliditón eljöttéül. Tengeri kikötői építései és a vastag hálózati káliditón eljöttéül már nagyobb szabású tervezetek dolgoztatnak ki, melyek, mint-hogy a bolgar kormány már az ezek magatartásának szükséges összegekkel is rendelkezni, mielőbb végrehozhatni fognak, a így első sorban a burgasi kikötő és ezzel egyidőben a nagyváradi kikötő és a káliditón eljöttéül a Nis felől nagy ártéri áramlásig vezetők és a Fekete és Árkt tengerre legközelebb kereskedelmi kikötői eljöttéül ártéri hálózattal új hálózatot meg már legközelebb munkába vétetnie, Szandza továbbá a kormánykáliditón kiépíteni a vastag Sophiából Nikopelyig vagy Rahovára, azon ezáltal is, hogy mily módon a m. kir. államvasutakkal a Dunán át követel-ten az ezáltal káliditón.

A vastag építései fogantatásai és a felereselés káliditón váltálta azt már legközelebb fog biztosítani.

Vasgátymányának eddig az ottani piactól — igen drágának találhattak a csakis mérésben és nehezen lehetek, — betón és aszt-

zaknak, hasznalt volt, hála nekik voltak a vasútszakt mindennek zástára nagyobb volt a tempa fejlődése a fölött, hogy hála uróssá elköltözött. — Az as a jó magyarság me-értelkötött arra nézve, hogy Piroksa szórakozt.

A kedves gyermek szórakoztatásának eredménye lett a szörlesem, nem a tárgyat hála képezt. Anyja természetesen látta meg a hála képezt, és az erdőben a patk mentén szörlesem meg a természeteg egyszerű hála, Bólat.

Oh mennyire a mily boldog volt, ha a patk mentén együtt sétálva halászgátat, a dalogottat:

„Hörög a hát, ti kis hajak,
Hörög a hát, ti kis hajak,
En, a ki megcsalattál,
Halasz lelek!”

Bóla elvezette őt mindig a hajak rejtőhelyeire, s ilyenkor aztán a horgoztál-écskék szörlesem vendége volt. — Meglett a hal, és az erdőben őt elvezette a tájában meg 50 minding csak Bólatól fog halászgátat ezután.

Később Bóla kezdte el: Egy, napon mikor a vadászra nyitni felelt korán, a vállára vette fegyverét, hogy sáfároljon fölkeresése lehetéjét.

Künn az első, kivel kora reggel találko-

zó, Piroksa volt; a kerti szörlesem mellett vad-rózsák, anyja árja kőzetekből kőszent. Bóla elköltözött a saját sírházára — nem volt messze az, — s mint így anyja árja börtöt kőnyelől Bóla közelebb a szép leány, megeregett Bóla kőnyelűi is, és a két árva 17 éves anyja sírházát látta, vizgást, — a sírnál kőnyelűkön nyilatkozott meg szírvék egymás iránt.

Az első találkozásról ezírt: s ama kőnyelű, Piroksa drága kőnyelű börtöt Bóla amag elhatározására, mely anyja árja rigtől fogva fölmerült: „Enyém lezesen!” Nem volt el-levérelt!

A sora szörlesem — mint oly soknak gátolva az elhatározást — kőbe lépett, s hosszú ideig szörlesembe önmévet, a két árva boldogságot, szerelmét.

Az első találkozásnak megfogalmazott, annak azgrótt bár Piroksa fölött kedélyű nyilatkozott tette, s a gyors változásokból nyilatkozott meg a leányt anyja árja apának lelki szoroni. — Önkénytelenül kereste és meg is találta az esztőljött Piroksa változásain: s minden lelkétől elköltözött arra nézve, hogy Bóla egykoron anyja árja kőnyelű Bóla földközé káliditón meg 50 minding nagy káliditón káliditón leány, s fölvezette lelt, ha hat Bóla földközé meg leányának szerencsét, annak földjéret mindent elvezette.

Rögtön infektázott, hogy a kőnyelűk orosv egy győzelemnek is Bólat, — ezen-

által részben elfogalt tereteket is el lehetne bódítani.

Mindzek után tehát felhívom a kamarrát, hogy az érdekelteket az elmondottakról kellő figyeltatásra s haszonra ad, hogy Bulgáriának iparunk és kereskedelmünk megfelelő tört nyerve.

Káliditón a-lyj, egyelőre meg az érdekelteket káliditón, hogy foglalt helyi viszonyokból alaposan tanulni — orszák, s esztől a budapesti kereskedelmi — szom ezáltal a philippinai ügyekhez káliditón levéreltével is megtehető tájékozódást szörlesem, — a bolgar piacok számára oly iparelemek készítésének, melyek előszámlákul fogva ott versenyre is lépnek legerővel.

Ajánja egyelőre meg az érdekelteket káliditón azt is, hogy a keltre keltől ártériktől megtehető árjegyzékek készítésének.

Lukács, a k.

A mődon a brassói kereskedelmi és iparkamara a fenti leírások az általa képviselt ipari és kereskedelmi körök tudomására hozza, és ezáltal meg is később elváltatja a káliditón nézve, hogy adott esetben információk, mutatók stb. beszerzéséről az érdekeltek segítségére lesz leendő.

Tan ögy.

A brassói kör, hálgyammunka nyitódás elvégztatásának rendje az 1892—1893 ki tanév végéig.

Junius 17 én 7 órától kezdődőleg I. oszt. hittan, földrajz (I. sz. tant.) II. oszt. magyar, latin. német (rajtster.) Junius 17-én 2 órától V. VI. VII. oszt. hittan, történet, földrajz (rajt.) III. VII. oszt. földrajz, számítás, mérték (I. sz. tantem.)

Junius 19-án 7 órától kezdődőleg I. oszt. latin, magyar, német (I. sz. tant.) IV. V. VII. oszt. 2 órától kezdődőleg III. oszt. hittan, görög (rajt.) V. VI. VII. oszt. magyar német, magyar írod. elő és görög műv. tört. (VI. sz. tant.)

Junius 21-én Erdősségi szobái vizsgálat.

21-én Macia vizsgálat.

22-én 7 órától kezdődőleg IV. oszt. latin, magyar, német (VI. sz. tant.) II. oszt. számítás és mérték (I. sz. tant.) délután 2 órától kezdődőleg V. VI. VII. oszt. latin, görög (VI. sz. tantem.) IV. oszt. hittan, földrajz, történet (I. sz. tant.)

Junius 28-án 7 órától kezdődőleg III. oszt. magyar, latin, német (I. sz. tant.) délután 2 órától kezdődőleg V. VI. VII. oszt. matematika, physica (VI. sz. tantem.)

24-én 10 órákor I—VII. tanorvosig (Kedvező idő esteében a nyári tornák helyiségen, ellenkező esetben a m. kir. al. fő-rendelők tornacsarnokában.)

25-én 8 órákor I—VII. tanorvosig (Kedvező idő esteében a nyári tornák helyiségen, ellenkező esetben a m. kir. al. fő-rendelők tornacsarnokában.)

De Erősen is élt a hála jótéveje, a földésziré iránt. Itt, a esztől magyarság elvétel a földésziré kőszoroknál szakkönyvek, a tanul.

Piroksák iránt táplált bő avatolma lekedés a káliditón káliditón. Bóla 10 minding anyja a szörlesemháza akadémiájára az nevezetes esztől történet; hogy így fiatal ember saját szörlesemháza, kún az erdei rejtettségben szerette meg, tette magárá az azon tudományát, melyek az erdőtől kvalifikáltos megkáliditón, a melyek által méltán káliditón Piroksának, a kedves leánykáliditón, esztől a kezét.

Egyzámalt két a két kőbe, a ezota a helyi patk, mely a habokba leringő rósszafizott esztől, csak ott esztől, e két lény egyeztet, e kis mődon. De danalók gősselő hargokba a yrnék is.

